 <p>FAKULTA FILOZOFICKÁ ZÁPADOČESKÉ UNIVERZITY V PLZNI</p> <p>Katedra filozofie</p>	<p>PROTOKOL O HODNOCENÍ PRÁCE</p>
--	--

Práce (co se nehodí, škrtněte): bakalářská

Posudek (co se nehodí, škrtněte): oponenta

Práci hodnotila: Mgr. Daniela Blahutková, Ph.D.

Práci předložil: Štěpán Korbel

Název práce: Pojetí vznešena v díle Arthura Schopenhauera

1. CÍL PRÁCE (uved'te, do jaké míry byl naplněn):

V úvodu se dovídáme, že práce hodlá sledovat klíčové pojmy Schopenhauerovy filozofie, zejména se zaměřením na estetickou oblast. Dále čteme, že má být představena estetická kategorie vznešena – autor však rovnou uvádí: vznešena v umění. V závěru práce znovu připomíná, že práce „představila Schopenhauerovo pojetí vznešena v umění“ (38). To je zbytečné zúžení, výklad problematiky je širší. Celkově práce úspěšně obeznamuje s tím, jak Schopenhauer pracuje s estetickou kategorií vznešena.

2. OBSAHOVÉ ZPRACOVÁNÍ (náročnost, tvůrčí přístup, proporcionalita teoretické a vlastní práce, vhodnost příloh apod.):

Práce začíná výkladem Schopenhauerových termínů svět jako představa, svět jako vůle. Vysvětluje, jak Schopenhauer spojuje poznání s popřením vůle a jakými cestami k takovému stavu lze dospět. Následně se zaměřuje na cestu estetické kontemplace a Schopenhauerovo pojetí umění jako oblasti, která dovoluje zachytit a sdělit platónské, vůleproště nazírání. Zastavuje se u tématu génia/umělce a představuje hierarchii uměleckých druhů podle Schopenhauera. Ve 4. kapitole je podrobněji sledována Schopenhauerova analýza estetické zkušenosti – rozlišení krásna a vznešena – a autor odpovídá na otázku, zda povznášet může dle Schopenhauera umění, případně které umělecké druhy. Rovněž si všímá, že zde Schopenhauer reaguje na Kantovu *Kritiku soudnosti*.

Autor se dobře orientuje v primární literatuře, pracuje také s vhodným okruhem sekundární literatury. Práce má solidní strukturu, nehodnotím jako chybu, že teprve kap. 4 představuje Schopenhauerovo pojetí estetické zkušenosti s výkladem vznešena. Místy jsou ovšem patrné drobné obtíže s rozbořem dílčích témat a souvislostí mezi nimi (např. u výkladu Kantova pojetí vznešena v kap. 4.3, při užití pojmu fantasma na s. 17 apod.).

3. FORMÁLNÍ ÚPRAVA (jazykový projev, správnost citace a odkazů na literaturu, grafická úprava, přehlednost členění kapitol, kvalita tabulek, grafů a příloh apod.):

Jazykový projev není po stylistické ani gramatické stránce čistý, v textu je hodně formulačních nepřesností. Autor opakuje chyby v psaní velkých písmen (Platónský, Kantovský) a v členění vět a chybně používá slovo „veskrze“ (ve významu skrze). Pozn. 102 má zřejmě odkazovat k *Estetické teorii* T. Adorna, uvedené v seznamu použité literatury, ale je zde chyba. K členění kapitol a dalším formálním náležitostem nemám výhrady.

4. STRUČNÝ KOMENTÁŘ HODNOTITELE (celkový dojem z práce, silné a slabé stránky, originalita myšlenek apod.):

Práce svědčí o soustředěné práci s Schopenhauerovým dílem a související literaturou.

5. OTÁZKY A PŘIPOMÍNKY DOPORUČENÉ K BLIŽŠÍMU VYSVĚTLENÍ PŘI OBHAJOBĚ (jedna až tři):

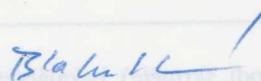
Na s. 17/18 uvádíte, že génus je schopnost vymaňovat se ze služby vůli, stávat se subjektem čistého, vůleprostého poznání – a poté, že genialita je poháněna afekty a vášněmi. Jak tomu rozumět?

6. NAVRHOVANÁ ZNÁMKA (výborně, velmi dobře, dobře, nevyhověl):

velmi dobře

Datum: 28. 5. 2018

Podpis:

1. CÍL PRÁCE (uveďte, do jaké míry byl naplněn):

V úvodu se dovídám, že práce má sledovat klíčové pojmy Schopenhauerovy filozofie, zejména se zaměřením na estetickou oblast. Dále jsem se na její představení estetické kategorizace vznesl – autor však rovnou uvádí: vznesl v úvodu. V závěru práce znovu připomíná, že práce „představuje Schopenhauerovu pojetí vznesl v úvodu“ (38). To je zbytečné ztupit, výklad problematiky je širší. Celkové práce úspěšně obhajujeme i tím, jak Schopenhauer pracuje s estetickou kategorizací vznesl.

2. OBSAHOVÉ ZPRACOVÁNÍ (srozumitelnost, typická přístupy, proporcionalita teoretické a vlastní práce, vhodnost přilož apod.):

Práce začíná výkladem Schopenhauerových termínů, které jsou jako představa, světi jako vůle. Vysvětluje, jak Schopenhauer rozvíjí pojem vůle a pojmenování vlivu a jakými cestami k ní vedou. Následně se zaměřuje na estetické kontexty a Schopenhauerovo pojetí umění jako oblasti, která dovoluje zachytit a sdělit příměří, výjimečnost, nástin. Závěrem se v tématu genealogie a představy historických uměleckých děl podle Schopenhauer. Ve 4. kapitole je podrobněji sledována Schopenhauerova analýza estetické zkušenosti – rozlišuje kritiku a vznesl – a autor odpovídá na otázku, zda povznést může die Schopenhauer umění, případně které umělecké druhy. Rovněž si všiml, že zde Schopenhauer reaguje na Kantovu kritiku rozumu.

Autorem se dobře orientuje v primární literatuře, pracuje také s vhodnými obrázkem sekundární literatury. Práce má solidní strukturu, nevhodným jako chybí, že např. kap. 4 představuje Schopenhauerovo pojetí estetické zkušenosti s výkladem vznesl. Měly jsou ovšem patrně drobné otiže s rozborom dílčích témat s souvislostí textu (např. u výkladu Kantova pojetí vznesl v kap. 4.2, při úžl pojmu řízení na s. 17 apod.).

3. FORMALNÍ ÚPRAVA (jazýkový projev, správnost citace a odkazů na literaturu, grafická úprava, předložení číselných kapitol, kvalita tabulek, grafů a přilož apod.):

Jazýkový projev není po stylistické ani gramatické stránce čistý, v textu je hodně formálních nepřesností. Autor opakuje chyby v řadě větších písmen (Příloha, Kantovský) a v číselní větě a chybou používá slova „veřejně“ (ve významu široce), Pozn. 102 má zřejmě odkazovat k číselníkovi T. Adora, uvedené v seznamu použité literatury, ale je zde chyba. K číselní kapitole a dalším formálním náležitostem nemám výhrady.

4. STRUČNÝ KOMENTÁŘ HODNOTITELĚ (odborný dojem z práce, silné a slabé stránky, originalita, výsledek apod.):

Práce svědčí o konkrétně práci s Schopenhauerovým dílem a související literaturou.